

Bod Péter levelei.

Negyedik, befejező közlemény.

26.

Id. Teleki Ádám grófnak.¹

Nagyenyed, 1760 május 14.

Vártuk Ngodat, hogy erre a földre fog jőni nagy kívánsággal; de elhiszszük, hogy egy s más törvényes baja elszorították az Igen Pataki jó aértől. Nem lévén pedig Ngod lejöhetése iránt remenségünk, levelem által keresem meg Ngodat szent Társaságunk képében. Tudja Ngod, hogy az Fő Konsistorium és Ngtok tetszéséből az Generalis Synodus hirdettett ad. d. 15 Junii M. Igenbe; annak feltartására kötelesek, de elégtelenek vagyunk papokul. Instálunk azért Ngodnak alázatosan, hogy Igen Patakáról² méltóztassék Ngod minékünk segítségül lenni, a mi Ngodnak jobb keze ügyébe vagyon. Nekünk sokra vagyon szükségünk, de a mit Ngod akar, azzal légyen segítségünkre, parancsolván Nemzetes Horvát József urnak. Azt inkább akarnók, ha Ngod maga személyében is jelen lehetne ezen Generalis Synoduson, az honn most nem tsak papok, hanem politicusok is feles számmal szükség, hogy gyűljenek. Ngod hozzánk mutatandó gratiaját egész Tractusostól meghálálni el nem mulatjuk.

Köszöntöm alázatosan a Mgs Nagy Aszszonyt szives jó indulattal és a Ngod kedves és szelid élete Párját.³ Isten áldja meg ő Ngokat. Az Urfi⁴ jó egészségben vagyon Basileában.

Isten kegyelmében ajánlom Ngodat kedvesseivel együtt és maradok Ngodnak

alázatos szolgája:

Bod Péter.

N. Enyedről, az Examenből 14 May 760.

Az Igen Patakiak dítsekednek most, hogy megtarthatták az Pópájokat; az igeniek is kihányták, sőt valami darabontokat meg is vertek, a kiket az Udvarbiró Sánta Uram küldött volt Igenbe ezen dologban.

---

¹ Gr. Teleki Ádám, Pál fia, a nagy Teleki Mihály unokája. 1751 óta tábornok. Azonban kövérsége miatt lovon nem járhatott.

² Igenpataka, kis község Alsó-Fehér megye magyarigeni járásában.

³ Harmadik felesége, Brezovitzai Horváth Zsuzsánna.

⁴ Teleki Sámuel gróf.

27.

Ifj. Teleki Sámuel grófnak.

Magyarigen 1761 november. 16.

Mikor épen egyedül kedvetlenkedném mostani szokásom szerint házamban, akkor érkezék várásom felett a Ngod levele; a mely elüzte minden kedvetlenségemet és bétölte örömmel. Az valóba nagy örömemre vagyon, hogy Ngod iránt való ítéletem, (a melyért én is megítéltetem) nem tsalt meg, Ngod Isten kegyelme által nem a bolondságon, hanem a tanuláson kapdos. Örömemre vagyon az is, hogy Basileaban nem tsak nagy kedvességgel lakott, haszonnal tanult, hanem el is vitte magával jó embereinek, tanítóinak sziveket. Reménlem, hogy ez után az idő is azt hozván magával még több öröme ad Ngod alkalmatosságot.

Jelenti Ngod, hogy valami magyar historiára való könyveket jegyeznek fel, a melyeket Hollandiában kellene megszerezni. Én ugyan tudom mik vagynak, sok időt töltvén el az egybe keresélesekben s vizsgálásokban s szerzettem volt is Hollandiában, nevezetesen a Burman Péter könyvei közül felesen magamnak, de nem régen Schwandtner kinyomtatván Bétsben 3 tomusban sok magyar írókat, ott együtt találja az ember őket s nem szükség Hollandiából hozni, mivel Bétsben mind meg lehet venni. Ugyantsak a mit ott nem lehetne, jedzek meg valamit, hogyha az auctiokon előfordul, vétesse meg Ngod. Ilyen

1. Jacobi Bongarsii Syndromus Rer. Turcico-Pannonicarum Edit. Francfurti, an. 1627. in folio. Contin. diversos auctores numer. 33.

2. Joh. Nadányi : Florus Hungaricus Amstelod. 1663. 12.

3. Joh. Betlen : Rer. Transylvanicar. Lib. IV. Amst. 1664. 12.

4. Laurentii Toppeltinii: Origines et occasus Transylvan. Lugd. 1667.

5. Ferdinandi Behamb : Notitia Hungariae, Argentorati, 1676. 8.

6. Jacobi Tollii : Epistolae Itinerariae. Amstelodami, 1700. 4.

7. Jacobi Boistardi : Historia Chronologica Pannoniae. Fraucf. 1608. 4.

8. Joannis Stijling. S. I. Vita S. Stephani Regis Hung. Antverp. 1749. fol.

9. Delitiae Poetarum Hungarorum.

10. Bonfinii Editionem Hannoviensem, cui adjuncta sunt. Decreta Reg. Hungariae.

11. Melchioris Inchofferi Annales Ecclesiastici Hung. 1644. fol.

Vannak mások is sokak, de azokat inkább meg lehet találni Bétsben, ezek pedig előfordulnak Hollandiában az auctiokon. Irtam én egy kis könyvet *De Necessaria Scriptorum Hungaricae Historiae Notitia*.¹ Lenne talán hat arkus nyomtatásban. Ha volna kitől én Ngod kezében küldeném, hadd menne sok kézre; de nints kitől. A *másiknak* Gordes ur vállalta fel dolgát Groningában; fogadta, hogy kiadja; már mit tsinál vele nem tudom; talán valaha vagy egyik, vagy másik jól teszen vele.

Tudom, hogy Ngod erdélyi ujságokat várna; írnék is ha tudnék valamit, de itt is a dolgok úgy vagynak, mint másutt. 1. Bor, búza közepszerűképen termett. 2. A szegény emberek most is szegények. 3. A Ngod

¹ Bod Péter ezen saját kezű kéziratossá műve: marosvásárhelyi Teleki könyvtár 1510b sz. a. Cl. V. Bibliotheca literaria.

testvérbátyja most is olyan erőszaktevő, mint eddig a szomszédjain. 4. 1. Octobris Székely Ferencz aki leidei alumns volt s Hollandiában Kalvin-nak papja, Erdélyben volt almási pap, pókafalvi azután bányász, már idvességet nyert a Jesuitáknál Szebenben. 5. Az comes nationis Saxonicæ meghalt. 6. Bogáti Pál úr a nagy uraságból kiesve, confiscaltaték jószágga. — 15 IX-bris celebralank Te Deum laudamust Sveidnitz elvétele iránt. Ngod jó akaratójában s törökbúza föld gratiájában ajánlván magamat vagyok Ngodnak

M. Igenben, 16. IX-bris 761.

alázatos szolgálja
Bod Péter.

28.

Gr. Teleki Lászlóné Ráday Eszter grófnőnek.

Magyarigen, 1761 november 20.

Hijjában táplála a reménség a szüret tájban azzal, hogy Ngtok a Tzelnai szüretjekre jönnek s akkor láthatom Ngtokat, mivel abban semmi nem telhetvén, elmulék.

En is többire olyan circumstantziak között vagyok s voltam a szüret előtt is, hogy házamtól meszsze nem mozdulhatok s hogy Ngtokat láthassam tsak elmulék s még mostan is módot nem látok s útát arra. Izent volt Ngod a Könyvek visszszaküldetések iránt, melly azért mult el eddig, hogy nem volt kítól elküldhetnem jó gondviselés alatt; mostan pedig vissza küldvén, alázatosan köszönöm Ngtoknak ebbeli hozzám mutatott jóakaratóját.

Isten ő Felsége egy kis fiatskát adván 9 octobris,¹ attól fogva elég bajt lát a feleségem; egyik mellye megkövezvén, oszlatókkal sokáig kötözte, de a kifokadásra készül. Dr. Pataki uram Igen-Patakán lévén a Nagy-Aszszonynyal, az ő kglme tánácsával élünk. Ennekem is belső nyavalyám ugyan Isten kegyelméből nintsen, de a tavaszi nyavalyának maradványtsak meg vagyon a fejem bőre alatt, a melly gyakran felcsomózik, dagad, holmi fájdalmas kelések nőnek, hirtelen elmulnak s meg másut elő kerülnek. Már az orvos Doctoroknak mind ijait mind öregjeit tanátslás véget megkerestem; addig tanitnak, míg végre belőlem is Doctor válik, de a bajtsak a nyakamon, fejemen marad.

Méltóságos Gróf Uram ő Ngát alázatosan köszöntöm; ugy megbozontott ő Nga a Tek. Dantzka uram levelében való irással, hogy tsak alig hogy vissza nem irék, nóha ő Nga ezt is valahol tanult vakmerőségnek fogja magyarázni, hogy elmult. Köszöntöm alázatosan a Mgs Úrfit és Kis Aszszonyt s minden kedvesseivel ajánlom Ngodat a kglmes Úr Istennek és maradok Ngodnak

M. Igenben, 20 IX-bris —761.

jóakaró kész szolgálja
Bod Péter.

¹ Péter.

29.

Teleki László grófnak.

Magyarigen, 1762 május 15.

Tek. Dantzkai Uram M. Vásárhelyre menvén a mint értettem az néhai Nagy Gábor Uram gyermekei bajokban, az ő kglme Házához fordultam vala, hogy ott megtekintsem, ha valami baj nem volna. Akkor érkezék Ngodtól a T. Dantzkai uramnak inscribalt csomó levél, melyet bátorkodván felbontani, az accludált Leveleket mindgyárt elküldöttem Ferentzi uram kezébe. A másikkra megfelel T. Dantzkai uram, ha haza jó. Ment el Hétfőn az Lapádon¹ celebralt Vármegye gyűlésére, onnan M. Vásárhelyre. Mikor tér vissza, semmit benne nem tudok. Ezt kívántam Ngodnak értésére adni alázatosan, kötelességem szerint.

Látom azon Leveléből Ngodnak, hogy Ngod mint Fő Kurátor committal az Igeni Papnak a Szebenbe való menetelre. Az Igeni Pap azt válaszolja Ngodnak: a Lélek kész az engedelmisségre és a Ngod szolgálójára valamiben tud; de a test, s annak is a feje erőtelen, sokképen változik s a lélek jó szándékát megakadályoztatja gyakorta. Azért ha a Ngod parancsolatját nem cselekedhetné, Ngod megenged néki.

Különben is, most már nem szokás, hogy a Papok engedelmeskedjenek a Fő Kurátor urak commissiojokra!

Köszöntöm alázatosan a Mgs Gróf Aszszonyt; adjon Isten ő Felsége ő Ngának már egyszer állandó jó egészséget. Adjon a Ngod Mgs Úri Házában valóságos örömet. Isten Ajándéka az értelmes jó feleség, nem a szüléktől vagyon.

Ezt a nagy Ajándékát az Úrnak szemlélhessék Ngodok is a magok Házokban, kívánom tiszta indulatból.

Isten kegyelmébe ajánlom Ngodat és maradok Ngodnak

M. Igenben, 15 May 762.

alázatos szolgálója
Bod Péter.

A levél háttalján: Ez előtt a Mgs Úrri Teleki Ádám Uram által elvettem volt az veres és fekete Sponyor viaszszat a Ngod gratiájából köszönettel.

30.

Gr. Teleki Lászlóné Ráday Eszter grófnőnek.

Magyarigen, 1763 április 7.

Nem régen Tiszt. Málnási Uram leveléből értettem Ngodnak egy néhány Hetektől fogva való erőtelenedéseit s fekvő betegségét; mellyből kívánom Isten Ngodat gyógyítsa fel és elébbeni egészségét adja meg kegyelmesen s még nekem is engedje látnom örvendetes állapotban Ngodat és jó egészségben. Jelentette ő kglme azt is, hogy a Ngod orsóját és takáts-karikáját megáldván Isten, annak az áldásnak 'sengéjéből tizenkét

¹ Magyarlapád, kis-község Alsó-Fehér megyében.

Aranyakat az ő kglme kezébe adott Ngod a végre, hogy tsekély foglalatoskodásaim által készült, közönséges haszonra intézett munkátskáimnak világ eleibe való jöhetések azok által hathatósan felsegiltetnék.

A Úr Isten áldja meg Ngodat ezért a Kegyességéért, a mellyet ebben a részben nem csak én velem, hanem az Isten népével és Isten féllökkel tselekedett. Tégye Isten hathatóssá az élet keresésének módjában való szorgalmatosságát Ngodnak s minden részben áldottá, hogy azután is maga fogyatkozásának érzése nélkül segíthesse az Istenféllöknek jó igyekezeteket.

Köszöntöm s Mgs Gróf Konsiliarius Urat, Istentől egészséget s áldást kívánván ő ngának. Az én szédelgő, fájós fejem az őnga tsumós, butkos, szőr tsizmás lábának köszönetét írja. Az ifju Urakról régen semmit nem hallottam. Klára¹ Kis Aszszony elhiszem eddig egészen reá vált, hogy Ngodnak kedvében járjon s minden tselekedeteivel magát kedveltesse.

Istennek ajánlván Ngodat kedvesseivel egyetemben, maradok Ngodnak

M. Igenben 7 Apl. 763.

alázatos, kész szolgálja;

Bod Péter.

31.

Id. Gr. Teleki Ádámnak.

Magyarigen, 1764 julius 16.

Elhozták az *Memorialist*, azaz a Ngod róllam való megemlékezésének gyümölsét: egy jó sajtót. Az Isten áldja meg Ngodat érette, hogy a távol való földről is megemlékezik én róllam és maga úri jóakarátja közlése által közel valóvá teszi. Abban az részben ez a jó föld fogyatkozást szenved, hogy többire Pénzünk után sem kaphatunk juh-gyűjteményt, hanem ha messzére küldenénk, de abban mód ismét nintsen.

Hála legyen Istennek, ha már azt az fél sékulumtól fogva fenforgó terhes Lónai causaját örökösön megnyerte Ngod. Az Úr Isten örökösítse meg Ngodat és soha az Ngod posteritását onnan ki ne engedje fogyni hogy az legyen valóságos *Teleki-Lóna* s azok is Lónai Telekiek.

A Ngod ígétét mostanis, mint annak előtte háládó indulattal vészem; a melly szerint közjóra elszánt igyekezetemet kívánnya Ngod mind a sajtóról s mind szérúról felsegilleni. A bőv kezű Isten adja bőv áldását Ngodra, hogy abból tsepeghessen valami az én vigasztaltatásomra is.

Talám eddig superalta Ngodnak az Tiszteletes Bodoki uram Promotiojában való difficultasokat is, tudom azt nyilván, hogy ebben a dologban hathatósan munkások voltak a Ngod atyafiai: József, Sámuel és az mg Consiliarius Úr is, s igen nagy kár, hogy Gernyeszegről az Kolosvári Temetésen, midőn a néhai Aszszonyt, Bánfi Farkasné Asszonymot eltakarították, nem comparealhatott; szép moderatiojával s meszszeható tanácsával sokat tett volna. Külömben a Mgs. Korda úr ő Exciája is úgy vet-

¹ Gr. Teleki Klára, Wartensleben Vilmosné.

tem észre, hogy jó markos kézzel nyult ehcz a dologhoz. Tselekedje Isten a mi dicsőséges ő Felségének.

Köszöntöm nagy becsülettel és minden Jóknak kívánásokkal az Ngod Istentől és emberektől megtiszteltetett s esztendőknek sokságokkal megáldatott édes Annyját¹ a Mgs nagy Aszszonyt és az Ngod Istenfélő Házas társát s a kik Ngod kedvesei s a kis K. Adit is, ha még Ngod mellett vagyon.

Egy pár *Tymbaulest* küldöttem Ngod kezébe, ha tetszik Ngodnak, időt tölteni vele. Egyiket adja Ngod az ifjú Úrnak Teleki Ádám uramnak, ha eddig nem találtam adni: vix nihilo plus est, ugyan tsak mozgunk valamit.

Isten kegyelmébe ajánlom Ngodat és vagyok Ngodnak

M. Igenben, 16 Juli 764.

alázatos kész szolgálja:

Bod Péter.

Teleki Ádám kezével reájegyezve; Tiszt. Bod Péter Uram levele; Az küldött sajt köszönésről. K. Lónának megnyerésén örömről. Tiszt. Bodoki Uram Promotiojáról. Az nyomtatásra ígért pénz köszönésről. Egy pár Tymbaules küldésről. Praesentatae: K. Lona 24 Julii 1764.

32.

Id. Gr. Teleki Ádámnak.

Magyarigen, 1764 szeptember 5.

Mind az én kedves *Clarissimus Comes* szomszédomtól, Ngodat igazán szerető és becsülő atyafiától, hazánk javára született, nevedett, tanult ifjú Teleki Sámuel úrtól, s mind az Ngodtól függő Tisztjétől Horvát József Uramtól értettem Ngodnak róllam, távol lakó, haszontalan szolgáljáról való megemlékezését, hogy t. i. mikor Isten az Ngod Uri Házában örömmek napját parancsolt és hirdetett édes kedves jól nevelt Gyermekek² kiházásításában, lennék részese én is a Ngod örömének. Tapasztalom ebből is Ngodnak azt az kegyes indulatját, hogy ha távol vagyok is lakásomban, mint közel valót úgy szemlél Ngod és nem számlált azok közzé, a kikről nintsen emlékezet. Vajha volna az a tehetség bennem, a melly akarat vagyon, örömet mindenekben tellyesiteném a Ngod kívánságát. De ha személyemben jelen nem lehetek is, jó kívánságim által Ngtok között jelen lések; a minthogy kívánom is, hogy ez légyen a Ngod Méltóságos Uri Házának valóságos öröme, az férjfiat aszszonyért és az aszszonyt férjfiért teremtő jó Isten az egybekelendők között adjon valóságos, tiszta szent szeretetet, elválhatatlan örökös egyességet és az Házasság minden jovaival nagy bővön ékesitse meg. Abból pedig örvendeztesse meg Ngodat, díszesitse Uri Familiáját, nevelje maga szentséges Neve Dicsőségét.

Egy vagyon még hátra, a mellyet Ngodnak kellene meglátni, sőt cselekedni, hogy amaz Isten és Apostoli szent vallása, Királya és édes

¹ Vay Kata, ki 37 évig élt férje, Teleki Pál gr. után özvegyen s meghalt 1768 nov. 1-én. Az Erd. N. Múzeumban őrzött Teleki-levéltárban igen sok levele maradt.

² Teleki Kata grófnő, kit Rhédei Farkas gróf 1764 szeptember 17-én vett el feleségül.

Hazája, a jó emberek és Méltóságos Familiája szolgálatjára Ngod sok törekedése s feles költsége által magát igen jól elkészített ifjú Teleki Ádám Úr is az páros sz(ent) életre léphetnék. Tudja Ngod jól a maga Példájából is, hogy az Mlgs Teleki Familiában való Urfiak véteknek tartották ifjú korokban meg nem házasolni és az ő ifjúságoknak feleségekkel nem vigadni. Ne engedje Ngod, hogy ezek az Párisban tanult, Párisi Minervákat, Belgyiomi Diánnákat, Bétsi Pallásokat szemlélt ifjú Urak új *Haeresist* hozzanak bé a Mlgs Familiában, hanem ha magok Ulisések voltak, már telepedjenek egy-egy drága Penelope mellé, még pedig hamar. *Non aestas est laeta diu*; a virágból az idő kórót tészén; a virág addig virág [†] jó illatu, a mig virág. De hiszen ezt nem kérdik a Paptól.

Köszöntöm alázatosan a Mlgs Nagy Aszszonyt, az én Historiai gondolatimat a Magyar dolgokban sokszor helyreigazító Káptalanomat. Azt kívánom, hogy láthassa Ádám Úrfi unokájának is ezt az öröme Napját.

Köszöntöm a Mlgs Gróf Aszszonyt is, a Ngod kegyes Társát, kit is az Úr Isten jó egészségben éltesse Ngod mellett.

A Menyegzői örömet szerző szent Úr Istennek ajánlom Ngodat, Mgs. Úri Házát és az egész Lakadalom örvendező gyülekezetét. Magamat pedig tovább is a Ngod sokszor tapasztalt Úri jóakarátjában is, és maradok mindenkoron Ngodnak

M. Igenben 5 7bris — 764.

alázatos kész szolgálja:

Bod Péter sk.

A boríték hátán Teleki Ádám kezével: M.-igeni tiszt. papunk Bod Péter uram ő kglme különös szivességgel örvendeztető levele, kedves Kati leányom lakodalmára. — Megtartani való.

33.

Id. Gr. Teleki Ádámnak.

Magyarigen, 1767 május 28.

Athenásban laktanak régen a bölts emberek, kik Görögországban nevezetesek voltak. Egybe hívtam én is a kik Magyarországon s Erdélyben voltak, hogy tsináljanak egy Athenást s láttassanak meg a magyar földön, azzal a Titulussal adván ki egy könyvetskét. Ezt ajánlottam az három nevezetes bölts ifju Uraknak a Ngtok Úri Familiájában; a melly ajánló Levélben igyekeztem megeleveníteni az Ngtok elejeknek jó emlékezeteket. Sajnálom, hogy már régtől fogva távol voltam a Mgs Nagy Aszszonytól az Ngod édes Aszszony Annyától, hogy tanulhattam volna ki többeket is oda tartozó dolgokat. Küldöttem Ngodnak is egy exemplárt; köttesse bé Ngod, mivel nekem arra itt módom nem volt. Küldöttem Ngodnak egy Fenikset is, noha ez az természetben igen ritka.

Köszöntem alázatosan a Mgs Gróf Aszszonyt és az Úr Isten kegyelmében ajánlván Ngtokat maradok Ngodnak

M. Igenben, 28 May 1767.

alázatos kész szolgálja

Bod Péter.

A boríték hátán Teleki Ádám kézírása: M. Igeni Ref. Praedikátor Bod Péter Urám Levele kétféle könyvnek egy-egy Exemplár küldéséről. Pr. K. Lonae 4-ta Junii 1767.

[†] Vagyis: azaz.

34.

Cornides Dánielnek.

Magyarigen, 1768 márczius 28.

Clarissimo ac eruditissimo domino Danieli Cornides S. P. D. Petrus Bod V. D. minister M. Igeniensis.

Inscriptiones Romano-Transilvanicas R. D. Fridvaldszkii ex bono Tuo in me adfectu cum gratiarum actione accepi. Verum diebus aliquot domo mea absens responsionem differre necesse habui.

Felicem fortunatumque Te impense gratulor, qui veteres Regni Hungariae Nummos, Diplomata item autographa atque apographa magnus ipse Numophilus non solum possides, ast etiam e locis dissitis, quotidie collectionem Tuam numariam atque etiam diplomaticam, felici ac etiam invidendo incremento auges. Unde *Res Antiquas* Hungarorum si animus et otium suppetant, eximie illustraturus es. Me vero infelicem, quem in retruso Transilvaniae angulo a commerciis Litterariis seclusum quamvis voluptas ac voluntas ad Res Patriae scrutandas trahant, vocatio, status atque etiam aetas in declinatione existens, procul a talibus cupediis abarcent.

Honestam in Litteris Tuis mei mentionem fecisse Litteratissimum Martis Filium D. Székely, est quod illi gratias agam vel maximas. De *Tibullo Corviniano* hoc tibi illique referre possum. A morte Catharinae Bethlen Principis Apafi 2 di conjugis circa Ann. 1726. Libraria Principis Apafi distrahebatur Cibinii in publica auctione. Comparuit ibi idem Sam. Nadudvari tunc in Collegio N-Enyedensi studiosus (tandem Enyedini V. D. Minister ac. M.-Vasarhelyini Philosophiae Professor), qui parvo pretio acquisivit ibidem manuscriptum Tibullum e Bibliotheca Matthiae Regis quocunque fato eo delatum. Quod ubi rescivit Colonellus Lichtistein Küküllővárini stationem habens, talium rerum perquam cupidus, omnem movit lapidem ut proprium sibi facere posset. Igitur requisivit Amicum suum Samuelem Köleséri, ut ejus interventu facilius certiusque manuscripto potiri posset. Köleserius per expressum requisivit Collegium, Professores, quorum suasu inductus 5. Nadudvari gratis Köleserio Tibull. obtulit, qui tandem Lichtisteinio donavit. Interea acquisitis etiam aliis Tibulli Editionibus in forma octava publici juris fecit. Ego unum exemplar vidi et olim versavi. Raritatis autem causa illa est, quod Köleserius pauca solebat, imprimi curare exemplaria inter Amicos et Litteratos distribuenda. Volebat suos Libros charos, ergo effecit raros. Praeter unum exemplar Tibulli Corviniani nunquam mihi videre contigit.

Nihil de Libris in quos adeo sollicite inquiris *Collyrio Episcoporum* ac *Dioptra Principum* mihi innotuit, libenter certe communicaturus si quid in materia tanti momenti nossem. Multum enim debere me Rev. ac Illustri Kerchelichio propter detectum genuinum Litterarum Silvestrinarum fontem gratus agnosco. Neque quo Te dirrigam conjectare possum, tales enim libelli casu plerumque, apud ignaros latentes se prodere solent. Dum Lugduni apud Batavos agerem observari ibidem in *Bibliotheca Thysiana* ab tutonio Thysio usui publico deputata plurimos esse libellos ad aetatem Principis Gabr. Bethlen pertinentes, de rebus Hung. agentes. Scribam ad studiosos ubi occasionem nanciscor de *Collyrio* ac *Dioptra*. Haec Bibliotheca alia est, non illa celebris ac instructissima, et

in alia platea ubi Domus Ademica jacet inde procul ad occidentem; iisdem tamen legibus custoditur, diebus Mercurii ac Sabbati a meridie. prout alia omnibus patet. Vale et res Patrias ornare perge. Magyar-Igenini d. 28. Marty Ann. 1768.

35.

Id. Gr. Teleki Ádámnak.

Magyarigen, 1768 május 19.

Nagy köszönettel vettem Ngodnak rollam való megemlékezését, a melly által engemet is részeltetni kívánt a maga nagy örömeben, midőn a Királyi Kegyelmesség és igazság által megerősített Maga és Mgs Uri Maradéka az Eleiről Ngodra maradott Örökségében.

Az Isteni Jóság ezt az jót tégye állandóvá a Ngod Házán és Uri Maradékán, és többekkel s nagyobbakkal is örvendeztesse s koronázza kegyelmesen, szívből kívánom.

Tiszteletes Tordai Uramat is segítse olly örvendetes Jubileumnak ki hirdetésére.

Köszöntöm a Mgs Nagy Aszszonyt nagy alázatossággal, ideje és állapotjához illendő jóknak kívánásokkal. A Ngod kegyes Társát is a Mgs Gróf Aszszonyt alázatossággal.

Ajánlom az Úr Istennek Ngodat Kedveseivel egyetemben és idveséges Innepléseket kívánván, maradok Ngodnak

M. Igenben die 19 May 1768.

alázatos szolgálja
Bod Péter.

A boríték hátán Teleki Ádám kezével: Tiszteletes Bod Péter Uram megköszönő Levele az K. Lónai Triumphusról elmondott Praedicationak küldéséről. Pr. K. Lona 23 May 1768.

36.

Ifj. Teleki Sámuel grófnak.

Magyarigen, 1768 júl. 2.

Agens Türi Sámuel uram vitt volt el töllem, mikor Erdélyben volt, valami irásokat, úgymint 1. Continuationem Historiae Ecclesiasticae, a melyre akkor is megkértem vala, de azután is egynehány levelembe, hogy küldje Leidába Deák János kezébe, de soha nem válaszolt. 2. Redivivum Albertum Molnár. 3. Redivivum Eliam Veresmarti. Ezeket ő kglme maga vette töllem kezéhez s vitte el. Kérem azért Ngdat alázatosan, hogy ha valami módja vagyon Ngodnak benne, a mint vagyon is, ő kglmétől kérésse el és hozassa vissza kezembe. Ebbeli jóindulatját s cselekedetét Ngodnak igyekezem meghálálni mindenkoron. Isten kglmébe ajánlván Ngodat, vagyok Ngodnak

M.-Igenben, 2. Julii 1768.

alázatos szolgálja
Bod Péter.

37.

Teleki László grófnak.

Héviz, (1746—49 közt) július 2.

Vágyódván én a Generalis Synodusra, elmentem vala Vétsre a mgs Gróf Asszony engedelméből és segítsége által, hogy látnám, mit tsinálnak ott a tanult nagy emberek.

Ezen utazásomban lőn az a nagy szerentsém, hogy a Mgs Úr, Teleki Lajos uram ő Nga, Ngodnak a szelidségben is vér szerint való atyafia,¹ most a Synodusra Delegatus, találkozáván és velem az útban, mint afféle nemcsak lóháti, hanem ugyan a hóháti Pappal, akinek azon a földön senkihez obligatiom nem lévén, ismeretlen voltam: maga mellé vett fel s mind addig maga mellett tartott ő Nga, a míg a Synodus eloszlása után Sárpatakra visszahozott és onnan botsátott el. Melly tselekedete az Úrnak nékem² nemtsak hasznomra, de szolgált mások előtt tisztességemre is. Én pedig, hogy ő ngának megszolgáljam, arra alkalmatlan vagyok.

Egy *Idea Jurist* ígértem ő ngának, melynek kézbeszolgáltatására más módot nem tudok, hanem Ngod reménylem Szebenből nem sajnálja — alkalmatosság adatván — megküldeni.

A Mgs Gróf Asszony türhető egésségben vagyon.

Ngodat a mgs Gróf Asszonynyal, mgs Gróf Úriakkal és Kis Asszonyokkal Istennek ajánlom és maradok Ngodnak

Héviz 2 Jul.

alázatos kész szolgálja:

Bod Péter.

38.

Léczfalvi Orbán Péternek.

Kelet nélkül (1749 és 1754 között.)

Az igeni gazdasszonyok olyan jó kertészek többire, hogy a mester s a pap veteményit is elhordanák, ha mérnék. Ha kgd Igenbe jőne, a kertembe megmutatnám az ugorkának az inait, a retkeknek a helyeit, kerti borsóval is bővölködöm most, de nem mérek küldeni, nehogy az úr ő exja azt gondolja, hogy a kert körül paposkodom.

Istennek ajánlom kgdet és maradok

Kgd jóakaró szolgálja

Bod Péter.

¹ Teleki Sándor gróf fia, László öccse, iktári Bethlen Kata férje. † 1758 decz. 3-án, 43 éves korában.

² Az eredetiben kétszer írva.

Kelemen Lajos.